

Sygn. akt III AUa 1005/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Małgorzata Rokicka-Radoniewicz (spr.)
Sędziowie:	SA Elżbieta Gawda SO del. do SA Jacek Chaciński
Protokolant: p.o. protokolanta sądowego Sylwia Zawadzka	

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2018 r. w Lublinie

sprawy M. K.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o podleganie ubezpieczeniu społecznemu

na skutek apelacji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

od wyroku Sądu Okręgowego w Radomiu

z dnia 27 września 2017 r. sygn. akt VI U 915/15

I. oddala apelację;

II. zasądza od Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na rzecz M. K. kwotę 448,56 (czteryście czterdzieści osiem 56/100) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Elżbieta Gawda Małgorzata Rokicka-Radoniewicz Jacek Chaciński

III AUa 1005/17

UZASADNIENIE

Organ rentowy - Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego decyzją z dnia 9 czerwca 2015 roku działając na podstawie art. 36 ust. 1 pkt. 1 oraz art. 5b ust. 1 ustawy z dnia 20.12.1999 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. z 2015 roku, poz. 704) w związku z art. 4 ustawy z dnia 23 października 2014 roku o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2014 roku, poz. 1831) po rozpatrzeniu wniosku M. K. z dnia 1 czerwca 2015 roku o objęcie ubezpieczeniem społecznym rolników w okresie podlegania ubezpieczeniu

społecznemu z tytułu wykonywania umowy zlecenia tj. od (...) do (...) orzekł że wnioskodawczyni nie spełnia warunków do objęcia ubezpieczeniem społecznym rolników we wnioskowanym okresie i odmówił ubezpieczenia za ten okres. W uzasadnieniu organ rentowy podniósł, że w związku z nabyciem z dniem 21.11.1997 r. prawa do renty inwalidzkiej – M. K. – wyłączona została z ubezpieczenia społecznego rolników od dnia 01.01.1998 r. i od tego dnia stosownie do art. 7 i art. 16 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników nie podlega ubezpieczeniu z mocy ustawy, podejmując umowę zlecenia.

Od tej decyzji odwołanie do Sądu Okręgowego w Radomiu wniosła M. K., podnosząc że w okresie objętym wnioskiem, kiedy pobierała okresową rentę rolniczą, została również objęta obowiązkowym ubezpieczeniem w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, jako osoba wykonująca umowę zlecenia – tj. jako pełniąca funkcję sołtysa pobierała podatki od nieruchomości i opłaty za odbieranie odpadów. Z tego tytułu osiągała znikomy dochód roczny. Tymczasem, celem zmian wprowadzonych przez ustawodawcę ustawą z dnia 23 października 2014 roku o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw – w szczególności zawartych w treści art. 4 ustawy, było zapewnienie rolnikom, dodatkowo pełniącym funkcje społeczne np. sołtys, kontynuowania dobrowolnego ubezpieczenia społecznego rolników, wobec podlegania obowiązkowemu ubezpieczeniu w oparciu o ustawę o systemie ubezpieczeń społecznych.

Sąd Okręgowy w Radomiu wyrokiem z dnia 27 września 2017 roku zmienił zaskarżoną decyzję i stwierdził, że M. K. podlega ubezpieczeniu społecznemu rolników w okresie od(...)do(...)oraz zasądził od organu rentowego na jej rzecz kwotę 120 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania. Sąd Okręgowy ustalił, że M. K. od dnia 1.10.1997 r. nabyła prawo do renty rolniczej iw związku z tym organ rentowy do dnia 30.11.1999 r. orzekł o ustaniu ubezpieczenia społecznego rolników od dnia 1.01.1998 r. na podstawie art. 36 oraz art. 7 i art. 16 ustawy z dnia 20.12.1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników – z uwagi na fakt nabycia przez ubezpieczoną prawa do renty rolniczej., począwszy od dnia 1.12.2008 r.

M. K. w latach 2000 – 2006 pełniła funkcję sołtysa wsi T. i w dniu 15.03.2003 r., jako zleceniobiorca, zawarła umowę cywilnoprawną – umowę zlecenia z Wójtem Gminy w B., jako zleceniodawcą, przedmiotem której było wykonanie prac w zakresie poboru zobowiązań pieniężnych wsi (podatków) oraz opłat za usuwanie odpadów komunalnych w terminach: 15/03, 15/05, 15/09, 15/11. Wnioskodawczyni za wykonane prace otrzymywała wynagrodzenie w wysokości 6%, liczonych od zainkasowanych kwot. Wynosiło ok. 70,00-80,00 zł – płatne kwartalnie.

Dnia 17 lutego 2004 roku Rada Gminy w B. podjęła Uchwałę nr (...)w sprawie poboru łącznego zobowiązania pieniężnego w drodze inkasa ustalenia inkasentów i wysokości wynagradzania za inkaso, mocą której jako inkasentów podatków od osób fizycznych (rolnego, leśnego i od nieruchomości) ustanowiono sołtysów wsi – szczegółowo wymienionych w Uchwale (także wsi T.). M. K. w dniu(...) jako zleceniobiorca, zawarła umowę cywilnoprawną – umowę zlecenia z Zakładem (...) w B., reprezentowanym przez Kierownika Zakładu – C. R. (stanowiącym jednostkę organizacyjną, powołanym na mocy Uchwały Nr (...)Rady Gminy w B. z dnia 30.12.2003 r. w sprawie utworzenia zakładu budżetowego pod nazwą Zakład (...) w B.), jako zleceniodawcą, przedmiotem której było wykonanie prac w zakresie poboru zobowiązań pieniężnych wsi (podatków) oraz opłat za usuwanie odpadów komunalnych w terminach: 15/03, 15/05, 15/09, 15/11. Umowa nie została opatrzona własnoręcznym podpisem wnioskodawczyni (dowód: umowa – k. 4 akt VI U 288/14). Za wykonane prace M. K. otrzymywała wynagrodzenie w wysokości 6%, liczonych od zainkasowanych kwot. Wynosiło ok. 70,00-80,00 zł – płatne kwartalnie.

Z tytułu wykonywania w/w umów zlecenia – M. K. objęta została obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym i zdrowotnym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Wnioskodawczyni w/w opłaty pobierała w miejscu zamieszkania od poszczególnych rolników, który przychodzili osobiście do domu odwołującej. Następnie zebraną kwotę rozliczała w Urzędzie Gminy. Z uwagi na stan zdrowia (tj. złamanie nogi, złamanie ręki) wnioskodawczyni w 2005 roku, czynności związane z poborem podatków i opłat za wywóz nieczystości, przejął mąż odwołującej.

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o niekwestionowane dowodu z dokumentów znajdujące się w aktach organu rentowego, aktach sprawy, jak również w aktach VI U 1314/14 i VI U 288/14, które włączone zostały w

poczet materiału dowodowego. Postawę ustaleń stanowiły także zeznania wnioskodawczynie oraz świadka E. K., które Sąd uznał za wiarygodne i miarodajne, znajdujące potwierdzenie w zebranej dokumentacji.

Sąd Okręgowy orzekł, że wnioskodawczynie w okresach od (...)do (...)podlegała ona ubezpieczeniu społecznemu z tytułu wykonywania umów zlecenia zawartych z Urzędem Gminy w B. oraz Zakładem (...) w B., pełniąc obowiązki poborcy zobowiązań pieniężnych wsi (podatków) oraz opłat za usuwanie odpadów komunalnych, w ramach sprawowania funkcji sołtysa wsi T.. Fakt ten nie był bez znaczenia dla podlegania przez M. K. ubezpieczeniu rolniczemu, bowiem zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników – ubezpieczeniu wypadkowemu, chorobowemu i macierzyńskiemu podlega z mocy ustawy rolnik, którego gospodarstwo obejmuje obszar użytków rolnych powyżej 1 ha przeliczeniowego lub dział specjalny – jeżeli ten rolnik nie podlega innemu ubezpieczeniu społecznemu lub nie ma ustalonego prawa do emerytury lub renty albo nie ma ustalonego prawa do świadczeń z ubezpieczeń społecznych. Podobnie stanowi art. 16 ust. 1 i 3 ustawy w zakresie ubezpieczenia emerytalno-rentowego rolnika, który wyłącza podleganie temu ubezpieczeniu z ustawy przez rolnika podlegającego innemu ubezpieczeniu społecznemu. W myśl art. 6 pkt 12 tej ustawy, przez inne ubezpieczenie społeczne rozumie się obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne i rentowe określone w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych lub zaopatrzenie emerytalne określone w odrębnych przepisach. W świetle powyższych regulacji konsekwencją podjęcia przez rolnika aktywności uzasadniającej objęcie go ubezpieczeniem obowiązkowym w systemie powszechnym była utrata ubezpieczenia rolniczego.

Istotne negatywne dla rolników skutki powyższych regulacji sprawiły, że ustawodawca zdecydował o ich pewnym złagodzeniu, co uczynił ustawą zmieniającą z 2014 r. (ustawa z dnia 23.10.2014 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw Dz.U. z 2014 r., poz. 1831), mocą której dodał, między innymi, w ustawie o ubezpieczeniu społecznym rolników art. 5b, z treści którego wynika, że rolnik lub domownik, który podlegając ubezpieczeniu w pełnym zakresie z mocy ustawy, został objęty innym ubezpieczeniem społecznym z tytułu wykonywania umowy, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy systemowej (tzn. umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia) lub powołania do rady nadzorczej, podlega nadal temu ubezpieczeniu w okresie wykonywania umowy, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy systemowej lub pełnienia funkcji w radzie nadzorczej, pomimo objęcia go z tego tytułu innym ubezpieczeniem społecznym, jeżeli przychód osiągany z tego tytułu w rozliczeniu miesięcznym nie przekracza kwoty równej połowie minimalnego wynagrodzenia za pracę (art. 5b ust. 1). W myśl art. 4 ust. 1 ustawy zmieniającej z 2014 r., rolnicy i domownicy, którym przed dniem wejścia w życie tej ustawy wydano decyzję o ustaniu ubezpieczenia społecznego rolników w związku z objęciem ich ubezpieczeniami na podstawie przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych, mogą złożyć w Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego wnioski o objęcie ich tym ubezpieczeniem w okresie, którego dotyczy decyzja, o ile spełniali w okresie objętym wnioskiem warunki określone w w/w art. 5b ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników. Warunkami tymi są podleganie ubezpieczeniu społecznemu rolników w pełnym zakresie z mocy ustawy i osiąganie z tytułu wykonywania umowy cywilnoprawnej przychodu w wysokości nieprzekraczającej połowy minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Chodzi zatem o osobę, która spełniała wszystkie warunki do objęcia ubezpieczeniem społecznym rolników z mocy ustawy, wobec czego podlegałaby temu ubezpieczeniu, gdyby nie przeszkoda w postaci podlegania ubezpieczeniu społecznemu z tytułu wykonywania umowy cywilnoprawnej z określonym przez ustawodawcę przychodem. Inaczej rzecz ujmując, możliwość pozostania w ubezpieczeniu rolniczym została przewidziana dla osób, które równolegle z prowadzeniem działalności rolniczej uzasadniającej objęcie ubezpieczeniem społecznym rolników z mocy ustawy wykonują, jako dodatkową, pracę na podstawie umowy zlecenia (lub odpowiednio umowy agencyjnej albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia).

Przepis ten wprowadzony został po to, ażeby rolnikom, dla których działalność rolnicza stanowi podstawowe źródło utrzymania, zagwarantować ciągłość ubezpieczenia rolniczego w sytuacji, gdy podejmują się wykonywania nisko wynagradzanych umów zlecenia np. w charakterze konserwatorów, kierowców wozów bojowych(...)lub sołtysów dokonujących poboru podatku rolnego, co z reguły nie pozwala zgromadzić na indywidualnym koncie emerytalnym w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych "kapitału składkowego" gwarantującego w przyszłości minimalne świadczenie emerytalne. Nie ma więc żadnych podstaw do stwierdzenia, że celu tego nie spełnia pozostawienie możliwości

podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników osobie, która dodatkową aktywność w postaci wykonywania umowy cywilnoprawnej podjęła równocześnie z zaistnieniem ustawowych przesłanek do objęcia rolniczym ubezpieczeniem społecznym w pełnym zakresie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2017 r., III UK 90/16, LEX nr 2278302).

W niniejszej sprawie istota sporu sprowadzała się do oceny prawnej, czy pobieranie opłat od właścicieli nieruchomości oraz podatków w drodze inkaso, które to czynności zostały nałożone na wnioskodawczynię jako sołtysa przez Wójta Gminy w B., wymagały zawarcia umowy cywilno – prawnej tj. umowy zlecenia i tym samym odprowadzania składek z tytułu obowiązkowych ubezpieczeń społecznych oraz zgłoszenia skarżącej do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych jako zleceniobiorcy.

Sąd Okręgowy wskazał, że powierzenie przez wójta ubezpieczonej jako sołtysowi zbierania opłat za wywóz odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości oraz należności podatkowych nie wymagało zawarcia umowy zlecenia sprowadzającej tytuł do obowiązkowego ubezpieczenia w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Pobór w/w opłat przez sołtysa ma charakter zbliżony do czynności o charakterze administracyjnym.

Wnioskodawczyni, pełniła rolę inkasenta. Inkasent zaś jest podmiotem stosunków podatkowo-prawnych, wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej. Jest zobowiązany do wykonywania czynności w interesie publicznoprawnym. Obowiązek wykonywania funkcji inkasenta powstaje zawsze i wyłącznie na skutek zaistnienia okoliczności, z którymi przepis prawa łączy powstanie takiego obowiązku. Tym samym nałożenie obowiązku poboru podatku i wpłacenia go we właściwym terminie organowi podatkowemu oraz sprecyzowanie zakresu tego obowiązku nie może nastąpić w drodze umownej. Formą, w której następuje uregulowanie tych kwestii jest uchwała rady gminy, która jest aktem prawa miejscowego, zawierającym przepisy powszechnie obowiązujące na terenie gminy (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 3 listopada 1998 r., II SA 1615/98, LEX nr 36574 oraz z dnia 26 października 2001 r., SA/Rz 1622/01 wraz z glosą aprobowaną M. Popławskiego, *Finanse Komunalne* z 2002 r. nr 2, poz. 66).

Mając na uwadze powyższe, wskazać należy, że sołtys pełniący funkcję inkasenta jest wówczas podmiotem stosunków podatkowo – prawnych wykonujących czynności w interesie publiczno – prawnym. Skutkuje to przyjęciem, że inkaso nie powinno być regulowane umową zlecenia.

Odnosząc się, natomiast, do umowy zlecenia zawartej w dniu (...) z Zakładem (...) w B., reprezentowanym przez Kierownika Zakładu – Sąd Okręgowy wskazuje, że z materiału dowodowego zebranego w sprawie nie wynika, by Kierownik Zakładu (...) w B. był właściwie umocowany do zawierania tego typu umów zlecenia, gdyż uchwała Rady Gminy z dnia 17.02.2004 r. nie dawała mu takiego upoważnienia. Nadto, nie uszło uwadze Sądu, że omawiana umowa nie została podpisana przez odwołującą, co poddaje w wątpliwość jej ważność w świetle okoliczności sprawy. W ocenie Sądu Okręgowego, wnioskodawczyni nie może ponosić ujemnych skutków w związku z tym, że była stroną umowy cywilno – prawnej na inkaso, tylko dlatego, iż umowa ta została niezasadnie zawarta z ubezpieczoną jako sołtysiem.

Podkreślić też wymaga, że kwoty które uzyskiwała wnioskodawczyni z dokonywania poboru opłat były niewielkie i brak jest przesłanek, aby traktować realizację formalnie zawartych umów zlecenia jako źródła dochodu. Z kolei, pobór opłat w formie inkasa od rolników, w tym również opłat za wywóz nieczystości, jak już powyżej wskazano, mieścił się w ramach pełnionej funkcji sołtysa i wynikał z wykonywania nałożonego na odwołującą obowiązku o charakterze czynności publiczno – prawnych. Zatem, w ocenie Sądu Okręgowego, objęcie M. K. obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym z tytułu umów zlecenia miało tylko charakter formalny wynikający z przepisów art. 6 ust. 1 pkt. 4 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. W konsekwencji brak było podstaw do odmowy przez KRUS objęcia wnioskodawczyni ubezpieczeniem społecznym rolników w zawnioskowanym okresie tj. od (...) do (...).co skutkowało zmianą zaskarżonej decyzji.

O kosztach procesu w punkcie II wyroku Sąd Okręgowy orzekł w oparciu o art. 98 k.p.c. i § 12 ust. 2 w zw z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności

adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, w brzmieniu obowiązującym na dzień wniesienia odwołania (Dz.U. z 2013 r., poz. 461).

Od tego wyroku apelację wniósł organ rentowy – Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego zaskarżając wyrok w całości. Wyrokowi zarzucał naruszenie prawa materialnego oraz procesowego – art.2 ustawy o zmianie ustaw o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw z dnia 23 października 2014 roku w związku z art.5b ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na zaliczeniu jako okresu podlegania ubezpieczeniu okresu od (...) do (...)kiedy wnioskodawczyni była wyłączona z ubezpieczenia społecznego rolników w związku z nabyciem od 1 stycznia 1999 roku prawa do renty okresowej, a nie w związku z objęciem jej ubezpieczeniem społecznym w ZUS;

- art.4 ustawy o zmianie ustaw o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw z dnia 23 października 2014 roku poprzez jego zastosowanie w sytuacji, gdy nie zaistniały przesłanki uprawniające Sąd do przyjęcia, że odwołująca została wyłączona z ubezpieczenia rolników w związku z objęciem ubezpieczeniem z ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, w sytuacji gdy z materiału dowodowego wynika, że została wyłączona z ubezpieczenia społecznego rolników w związku z nabyciem od 1 stycznia 1999 roku prawa do renty, a nie w związku z objęciem ubezpieczeniem z tytułu umowy zlecenia;

- art.36 w związku z art.7 i 16 ustawy o u.s.r poprzez ich niezastosowanie w sytuacji, gdy literalna wykładnia tych przepisów jednoznacznie wynika, że winny mieć zastosowanie a to dlatego, że M. K. nie podlegała zaskarżonym okresie ubezpieczeniu społecznemu w pełnym zakresie tj z mocy prawa;

II. art.233 §1 kpc polegające na poczynieniu dowolnych ustaleń i pozostających w sprzeczności z materiałem dowodowym polegającym na przyjęciu, że M. K. została wyłączona z ubezpieczenia społecznego rolników z uwagi na podleganie ubezpieczeniu w ZUS a nie z powodu prawa do renty rolniczej; przez niezgodne z prawem zaliczenie do okresu podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników okresów, które z uwagi na pobieranie renty rolniczej nie powinny być zaliczoney;

- art.328 § 2 kpc poprzez ich niezastosowanie i w konsekwencji sporządzenie uzasadnienia nie odpowiadającego dyspozycji tego przepisu w tym powołanie się na orzeczenie Sądu Najwyższego, które w przedmiotowej sprawie nie powinno mieć zastosowania, gdyż stan faktyczny sprawy w stosunku do sprawy wskazanej przez Sąd Najwyższy nie jest zbieżny.

Wnosił o zmianę wyroku i oddalenie odwołania ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest całkowicie pozbawiona podstaw, a jej zarzuty świadczą o nieznanym statusie faktycznym (bezsprawnym) przez jej autora.

Organ rentowy, formułując zarzuty wadliwości rozstrzygnięcia przez Sąd Okręgowy, który stwierdził podleganie przez wnioskodawczynię ubezpieczeniu społecznemu rolników w okresie od(...)do(...), podczas gdy zdaniem organu rentowego wówczas była ona uprawniona do renty rolniczej, zdaje się zapominać o wydanej przez siebie w dniu 17 lutego 2014 roku decyzji o odmowie prawa do renty w okresie od 1 lipca 2004 roku do (...)z uwagi na podleganie ubezpieczeniu społecznemu z tytułu umowy zlecenia w okresie od (...)do (...). Decyzja ta stała się prawomocna, bowiem Sąd Okręgowy w Radomiu w sprawie VI U 288/14 wyrokiem z dnia 10 września 2014 roku oddaliło odwołanie wnioskodawczyni (dołączone akta VI U 288/14 – k.13 akt).

W tej sytuacji nieprawdziwe jest twierdzenie apelującego, jakoby w okresie objętym zaskarżonym wyrokiem wnioskodawczyni pobierała rentę. Co więcej, decyzją z dnia 28 października 2014 roku organ rentowy potrącił wnioskodawczyni z obecnie wypłacanej renty kwotę 12402,90 zł z tytułu nienależnie pobranej renty w okresie od 1

lipca 2004 roku do(...). Decyzja ta jest przedmiotem postępowania odwoławczego w sprawie VI U 1314/14 w Sądzie Okręgowym w Radomiu.

Sąd Okręgowy miał ten aspekt na względzie prowadząc postępowanie wyłącznie w zakresie ustalenia, czy nie zachodziły w okresie objętym decyzją inne przeszkody niweczące tytuł ubezpieczenia społeczne rolników – czyli czy wnioskodawczyni w tym właśnie okresie nie podlegała innemu ubezpieczeniu społecznemu. Stąd też badanie przez Sąd Okręgowy okoliczności - której obecnie organ renty nie kwestionuje – czy w związku z zawartymi umowami zlecenia wnioskodawczyni podlegała ubezpieczeniu uregulowanemu ustawą z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych.

Skoro wnioskodawczyni M. K. w okresie od(...)do (...), będąc rolnikiem posiadającym gospodarstwo o powierzchni ponad (...)ha przeliczeniowego i nie mając innego tytułu ubezpieczenia, nie była uprawniona do renty rolniczej, podlegała z mocy ustawy obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu rolników uregulowanemu przepisami art.7 ust.1 oraz 16 ust. 1 i 3 ustawą z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jedn. Dz.U. z 20017 roku, poz.2336).

Podsumowując - wyrok Sądu Okręgowego jest prawidłowy i zgodny z powołanymi przez ten Sąd przepisami, które w pełni znajdują zastosowanie w sprawie niniejszej. Zarzuty apelacji nie dotyczą stanu faktycznego i prawnego sprawy przez pominięcie najważniejszej okoliczności mającej znaczenie dla rozstrzygnięcia, a mianowicie, że spornym okresie wnioskodawczyni nie była uprawniona do renty, bowiem organ rentowy odmówił jej prawa do świadczenia a pobrane już i wypłacone świadczenia uznał za nienależne.

Z tych względów Sąd Apelacyjny na mocy art.383 KPC oddalił apelację jako całkowicie pozbawioną podstaw.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia przepis art.98 § 1 KPC oraz § 9 ust.2 2 i § 10 ust.1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800).